

Limonádový Joe, to je naše gusto

Jestli Východočeskému divadlu jakožto pořadatel festivalu něco nehrozí, tak je to rozhodně zahálka. Kromě toho, že ve včera večer soutěžilo s inscenací Mezi nebem a zemí, dopoledne odehrálo již druhé představení v rámci doprovodného programu, po Tučňácích na arše tentokrát parodický muzikál **Limonádový Joe**.

Arizonské město Stetson City si žije svým životem provoněným whisky a střelným prachem. Jisté vzrušení přichází ve chvíli, kdy se vrací dcera místního rančera Winnifred a současně s ní přijíždí do města padouch Horác alias Hogo Fogo, hledaný ve čtyřech státech. Naštěstí má kromě zlosynů Divoký západ i své hrdiny. Právě jedním takovým je Limonádový Joe – charismatický mstitel bezpráví, který pije zásadně Kolaroku a k lihovině ani nepřičichne.

Westernová podívaná po česku pochází z pera Jiřího Brdečky, hudbu a texty napsali Vlastimil Hála a Jan Rychlík. Nejnovější texasky Joemu pořídil režisér Milan Schejbal, a to právě v Pardubicích. Podařila se mu zinscenovat muzikálová komedie nabitá opravdu komickými situacemi, které zkrátka nezevšední. Jedna absurdně vystavěná situace střídá druhou, ovšem vše má chytrou a nijak lacinou formu. Filmová verze by se za tu divadelní zkrátka nestyděla. O hudební doprovod se navíc starají živí hudebníci z folklorní skupiny Trdlo. U Limonádového Joa se prostě rádi zasmějete. A když si k tomu všemu připočtete ještě sympaťáka Josefa Pejchala v titulní roli, nebude vám ke spokojenosti chybět ani Božský Kája. JaS

Připravil Radek Smetana, Východočeské divadlo Pardubice

Realizaci projektu podporuje

PARDUBICKÝ KRAJ

Pardubice

NADACE ČEZ

Hlavní sponzor festivalu

Sponzoři festivalu

Významní sponzoři festivalu

člen skupiny enteria

Sponzor cen festivalu

Hlavní mediální partner

Mediální partneři festivalu

Ubytování zajišťuje

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Daniela Hermana; hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického; primátora města Pardubice Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Jiřího Hromady. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a Statutárního města Pardubice.

16. GRAND FESTIVAL SMÍCHU 25. leden – 1. únor 2016
Východočeské divadlo Pardubice

IV. FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y
čtvrtek 28. 1. 2016

Dnes soutěží... Divadlo v Dlouhé, Praha

Pražské Divadlo v Dlouhé není na GRAND Festivalu smíchu žádným nováčkem, naopak je to ostřílený konkurent všech ostatních soutěžících, který posbíral v historii festivalu už mnoho cen.

Divadlo v Dlouhé, které letos slaví svoje 20. narozeniny, je repertoárové divadlo se stálým hereckým souborem. V čele divadla, jehož zřizovatelem je pražský magistrát, od počátku stojí ředitelka Daniela Šálková a umělecké vedení – dramaturg Štěpán Otčenášek a režiséři Hana Burešová a Jan Borna. Základním rysem inscenační práce Divadla v Dlouhé je záměrná žánrová a stylová pestrost. Tomu odpovídá i pestrá dramaturgie, orientující se především na tituly méně známé, dosud v Čechách neuvedené a neověřené. Inscenace Divadla v Dlouhé přitom často využívají muzikantského, pěveckého a pohybového potenciálu herců, výtvarné a hudební metafory, bohatých světelných a audiovizuálních prostředků.

Budova ve stylu art-deco, v jejímž suterénu divadlo sídlí, byla postavena koncem 20. let minulého století. Původně měly prostory sloužit jako velký kinosál, nakonec ale vznikl sál divadelní (jehož kapacita je dnes 483 diváckých míst) a spolu s ním první pražské divadlo věnované výhradně operetnímu žánru. Po druhé světové válce zde nejdéle působilo Divadlo Jiřího Wolker, repertoárově zaměřené na děti a mládež. I Divadlo v Dlouhé se pravidelně věnuje dětským divákům. Každoročně uvede více než 120 představení pro děti a mládež. Pro menší děti pořádá festival Děti v Dlouhé, kde představuje nejzajímavější inscenace z mimopražských divadel, a od roku 2007 pořádá divadelní festival pro teenagery 13+. AnH

Připadám si stále jako učeň, tvrdí režisérka Hana Burešová

Na XVI. ročníku GRAND Festivalu smíchu opět nechybí Divadlo v Dlouhé. Co si nejen o naší přehlídce myslí režisérka **HANA BUREŠOVÁ**, která nastudovala hru **Lidská tragikomedie**, si můžete přečíst v následujícím rozhovoru...

Jak se těšíte na letošní ročník GFS? Co pro vás tento festival symbolizuje?

Nemůžu říct, že bych se přímo těšila. Víte, my tu hrajeme jeden večer a nic si tím pádem z festivalové nabídky ani společenského života neužijeme. Dřív bývaly divadelní festivaly zaměřené i na tvůrce. Konaly se diskuse, někdy i dost bouřlivé, které pokračovaly v hospodách, kde se navazovaly známosti. Přinášelo to vždy únik ze všedního dne do dobrodružné, prázdninové a přitom velmi pracovního atmosféry. Na festivalech všeho druhu už pro nás tvůrce jde čistě o reprezentaci divadla. A když máte zvýšený pocit zodpovědnosti, je pak tím hlavním pocitem stres. Ale ten se nám snaží pardubické divadlo se všemi zaměstnanci i diváky vynahradiť vsířčností, proto tady hrajeme rádi. Taky se vždy ráda potkám s Janou Uherovou, která je pro mě když ne symbolem, tak určitě matkou tohoto festivalu.

Proč jste si vybrali právě Lidskou tragikomedii?

Tuhle hru mně a Štěpánu Otčenáškoví kdysi přinesl Jarda Dušek, když nás právě na divadelním festivalu v Prešově viděl s hrou Ch. D. Grabbeho Žert, satira, ironie a hlubší význam, kterou jsme inscenovali s členy skupin Vpřed a Sklep (David Vávra, Lumír Tuček a další). Říkal, že by to byla hra přesná pro tuhle sestavu, ale i když jsme se tou myšlenkou (a Klímovou hrou) nadchli, provozní důvody nám v realizaci zabránily a Lidskou tragikomedii udělal zatím Goldflam s HaDivadlem, čímž nám vzal vítr z plachet. Ale v posledních pár letech se znova naše dramaturgické uvažování k tomuto velkolepému, šílenému i dojemnému dílu vracelo, až jsme se odhodlali ji uvést s herci Dlouhé.

Čím je vám blízký autor Ladislav Klíma?

Klíma je svébytný, provokující autor, který nenechá nikoho chladným. Lidská tragikomedie patří k vrcholům české dramatiky, ať už po stránce myšlenkové, nebo formální — a to jak svým jazykem básnickým, tak otevřenou divadelností. Jeho text dává na frak upachtěné realitě života a koneckonců i divadla, což přináší velice osvobodivý pocit.

Na jaké hře, ať divadelní či rozhlasové, se vám pracovalo nejlépe?

Každá práce měla něco do sebe. Snáz bych asi vyjmenovala dříve ty, které mi nepřinesly příliš pozitivních zážitků, než rozhodovat se mezi tolika pracemi.

Raději učíte, nebo režírujete?

Zatím radši režíruju, pořád si totiž sama připadám jako učeň. V prostředí školy na mě často padne trochu tísnivý pocit, že mám ještě (nebo už) velké mezery ve vzdělání. Ale přece jen je pár věcí, které těm mladým můžu vyprávět nebo pomoci objevit, pokud o to stojí. Baví mě sledovat, jak se ty děti vyvíjejí ve zralejší lidi a jak přicházejí na věci, jak myslí, když myslí. JaM

Klára Klose a její Cena Genia smíchu

Na konci festivalu opět odevzdáme (letos už popáté) Cenu Genia smíchu, která je oceněním za mimořádný přínos v herectví, režii či jiné oblasti divadelnictví komediálního žánru v posledních letech. O držiteli této ceny, jejíž název je odvozen od sochy Genia akademického sochaře Bohumila Kafky umístěné v průčelí historické budovy VČD, rozhoduje Akademie Genia smíchu složená z kritiků, divadelních publicistů, teoretiků, ale i režisérů a dramaturgů. Jejimi laureáty jsou již Jiří Suchý, Lubomír Lipský, Jan Borna a David Drábek, kteří doma vedle diplomu mají i originální plastiku z dílny akademické sochařky **KLÁRY KLOSE**, jejíž působivé dílo cenu symbolizuje.

Kláro, tvá socha vypadá každý rok téměř stejně, přesto je vždy originální a jiná. V čem je letos odlišná? Z čeho jsi vycházela?

Musím se přiznat, že vytvořit pokaždé lehce odlišnou sochu začíná pro mě být rok od roku těžší... Abych to čtenářům a nezavěšeným osobám přiblížila, Cena Genia smíchu je veselou kubistickou napodobeninou sochy, která vévodí průčelí našeho divadla. Každý rok volím jinou barevnost a modeluji jinou smějící se masku, která vykukuje z rohu hojnosti v dolní partii sochy. Barevnost musí být vždy veselá a rozjásaná, maska se musí vždy radovat, nemohu tedy zvolit žádnou dramatickou, natož pak depresivní kombinaci. A proto si myslím, že se budu stejně po čase trochu opakovat, odstínů barev je sice mnoho, ale základní barvy máme jen tři. Navzdory všem těmto obtížím musím podotknout, že si myslím, že plastika Genia smíchu svou kvalitou a originalitou dalece překonává jak cenu Českého lva, ba i Oscara. Vezměte si, kolik herců už má doma stejně těžítka odlité z jedné formy. Letošní barevnost vychází z mého údivu nad městem pod sněhem, neboť jsem takovou scénérii v Pardubicích již dlouho nezažila, zároveň se podobá nejoblíbenějšímu obrazu ze série, kterou jsem namalovala za poslední tři roky — Rybářka.

Máš nějaké ohlasy na své výtvoř od jejich držitelů?

Ne. Ne že by mě to nepotěšilo, kdyby ano, ale cenu přeci daruje divadlo. Já si myslím, že autorkou sochy se její majitelé nijak nezaobírají. Možná je to trochu napadne, ale doba je uspěchaná a my jsme stěží schopni realizovat vše, co si předsevzeme. Vidím to sama na sobě. Možná by na mě mohli dostat nějaké kontakty, ale toto s divadlem domluveno nemám.

Jsi sochařka, ale také maluješ obrazy, vytváříš grafiky. Co je ti bližší?

Oč jsem profesionálnější sochař, o to jsem svobodnější malíř. V tomto oboru nemám žádnou naučenou zodpovědnost, takže si mohu zcela nezasazeně dělat, co chci. Nicméně všechny typy výtvarné tvorby patří k sobě, kresba, malba, modelování, tohle dnes těžko pochopí děti tvořící bez rukopisu a namáhání svého mozku v programech, které někdo vytvořil již před nimi. Nejbližší je mi střídání, je to osvěžující, nezískáš tak rychle manýru...

A kde mohou zájemci či zvědavci vidět tvá díla?

Momentálně jsou děti doma, takže neváhejte se přijít podívat do mého pardubického atelieru v Chrudimské ulici. Jste vítáni.

RaS

Více o autorce naleznete na www.klaraklose.com.

